

това имя азъ го съмъ написалъ съ мож-
тж ржкж; такова бѣше мое-то писмо ко-
гато бѣхъ дѣте; такова и подвѣрзваніе-
то, и толкози други бѣлѣшки има, что-
то никой неможе мя убѣди че не е моя.
Нъ какъ да ся намѣри книга-та у тѣзи
черевж. въ срѣдѣ тѣзи честж ду-
бравж? Това не мож още да разумѣж.

Хіляды въспоминанія дохождахъ на
ума му за години ты на дѣтинскж-тж му
възраст, и невъздържно желаніе го о-
бладава да види пакъ свои-ты си, или
ноне да ся научи нѣчто за тѣхъ. Огне-
ины сълзы непрѣстанно мокрахъ неговы-
ты распалены и румяны (трандафелены)
страны (бузы). “

О Боже мой каза най-сѣтнѣ, колко
добри и достопочитаеми родители бѣше
ми далъ! Колко тихо и благополучно сме
живѣли нѣкога ные дѣтца у бащиния си
домъ!

Ные бѣхме благополучны при май-
кж си, при златж-тж мож майкж; когато
сѣднеше на трапезицж-тж дѣто слугува-
ніе, и ные като сѣдняхме до неж, гово